

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset

قاضي ناعم سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 285/26

העותרת: התנועה לחופש המידע

נגד

- המשיבים:**
1. עוצמה יהודית
 2. יואב אליאסי

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

- בשם העותרת:** עו"ד אור סדן, עו"ד הידי נגב ועו"ד יערה וינקלר-שליט
בשם המשיבה 1: עו"ד זאב וולף
בשם המשיבה 2: עו"ד יניב לנקרי

החלטה

1. עתירה שבה טענה להפרת חובת השקיפות בתעמולת בחירות, שעוגנה בסעיף 1א2 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: החוק): "לא יפרסם אדם מודעת בחירות בלי שהיא נושאת את שמו של האדם האחראי להזמנתה ואת הדרכים ליצירת קשר עימו". הגדרת "מודעת בחירות" הרלבנטית לענייננו, היא "תוכן של תעמולת בחירות שפורסם בעבור תשלום" (סעיף 1א2(ב)(2) לחוק).

2. ביום אתמול, 26.10.2026, התראיין המשיב 2, מר יואב אליאסי, לתכנית טלוויזיה. במסגרת הראיון, ציין אליאסי כי הוא עובד עבור המשיבה 1, מפלגת עוצמה יהודית, כמו גם עבור העומד בראשה, ומסייע להם בקמפיין הבחירות. הוא גם לא הכחיש כי הוא עושה כן תמורת תשלום. מיד לאחר מכן, עסק השיח בתשלומים למשפיענים, אז ציין אליאסי כי הללו מקבלים כסף עבור תעמולת בחירות, "חד משמעי". מכאן טענות העותרת, שלפיהן מן הראיון עולה כי אליאסי מקבל תשלום מעוצמה יהודית עבור פרסומיו ברשתות שתומכים בה, אלא שאותם פרסומים – אינם כוללים את הדיווח הנדרש לפי חוק.

3. בתגובותיהם לעתירה, שבכל הנוגע לעוצמה יהודית גם נתמכה בתצהיר, צוין כי ההתקשרות העסקית בין המשיבים "הינה אך ורק לצורך מתן שירותי יעוץ [...] השירות כולל המלצות אסטרטגיות מטעם המשיב וליווי מקצועי שוטף". זאת, כאשר "במסגרת ההתקשרות הודגש, כי מדובר בשירותי יעוץ בלבד, שאינם כוללים שירותי פרסום בפועל. [...] כל פרסום של [אליאסי] הינו על דעתו בלבד". נטען אפוא, כי השירותים שלגביהם מקבל אליאסי תשלום מעוצמה יהודית – אינם כאלה שחלה עליהם חובת שקיפות; וכי בהתאם, פרסומיו ברשתות שבמסגרתם הוא מביע את תמיכתו ברשימה – אינם מצריכים גילוי.

4. דין העתירה להידחות. כפי שצינתי לאחרונה, גם אם הדבר אינו פשוט, על עותרים להוכיח בראיות את טענותיהם לקשר בין מזמין פרסום למפרסם (תב"כ 171/26 התנועה לחופש המידע נ' מפלגת הליכוד, פסקה 11 (25.10.2026) (להלן: תב"כ 171/26)). בסופו של חשבון, לא עלה בידי העותרת להוכיח כי הכספים שמקבל אליאסי מעוצמה יהודית מועברים בתמורה למודעות בחירות אשר מתפרסמות על-ידו. הגם שזו מסקנה אפשרית מן הראיון, היא בהחלט אינה מסקנה הכרחית ומתחייבת. אין אפוא מקום להורות על מתן הסעדים שנתבקשו על-ידי העותרת.

5. אכן, דומה כי ההליך הנוכחי מציף קושי בלתי-מבוטל, בכל הנוגע ליכולת לאכוף את חובת השקיפות, לגבי מי שמקיימים קשרים עסקיים עם מפלגות, ובמקביל מתחזקים גם חשבונות פעילים ופופולריים ברשתות. קשה 'לצבוע' את הכספים, ולקבוע מהו השירות שנרכש בפועל, אף אם ב'קריצה' וברמזים שמובנים לכלל העוסקים במלאכה (דומה, כי זהו ביטוי ספציפי לקושי הכללי שמעורר הניסיון לאכוף את החובה שנקבעה בסעיף 1א2 לחוק – קושי שאליו התייחסתי בתב"כ 171/26 הנ"ל, בפסקה 12). על כל פנים, מכיוון שמצויים אנו עתה ביום הבחירות עצמו, ומשעה שבעלי הדין כלל לא טענו בנושא – אין זה הזמן והמקום להרחיב בנדון. אותיר אפוא את החשיבה על הסוגיה ועל פיתוחו האפשרי של הדין, לשעת כושר שתתאים לכך.

העתירה – נדחת, ללא צו להוצאות.

ניתנה היום, ט"ז בחשוון התשפ"ז (27 באוקטובר 2026).

נעם סולברג, שופט

המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

